

ad § 11.

Der henvises til Bemærkningerne ad § 6.

ad § 12.

Naar Underrettsdommeren deltager i en Sags Behandling, anser man det for rettest at give ham samme Stilling som efter den nugældende Lovs § 5, 2det Stk.

ad § 13.

Uanset Forslagets Bestemmelser om, at Udgifter i Henhold til § 13 skal afholdes af vedkommende Kommune og ikke — som efter Udvalgets Udkast — af Statskassen, maa man, for at ensartede Regler kan blive gældende, finde det rettest, at de nærmere Regler om Befordringsgodtgørelse og Dagpenge fastsættes af Justitsministeriet og ikke af de enkelte Kommunalbestyrelser.

Man har derhos ment at burde lade Bestemmelsen i Udkastets § 13, 2det Stk., — hvorefter der tilkommer Værgeraadsmedlemmer Godtgørelse for de Udgifter og den Tid, de har anvendt i Værgeraadets Tjeneste, — udgaa, dels fordi man finder det rettest, at ligestille Hvervet med andre borgerlige Ombud, dels fordi Udgifterne for Kommunerne antagelig vil blive urimeligt store, medens Godtgørelsen for den enkelte er af ret ringe Betydning, og endelig fordi man finder det betænkeligt, at der overhovedet fastsættes Vederlag for saadant Hverv. Efter Reglen i 1ste Stk., der bibeholdes uforandret, vil der kunne tillægges Værgeraadsmedlemmer Godtgørelse for deres Udgifter f. Eks. til Spørgsmål og lign., og andre direkte Udgifter end Befordringsudgifter vil meget sjældent forekomme.

ad § 16.

Man har ladet Bestemmelsen i Udkastets 3die Stk. udgaa som overflødig. Reglens Optagelse i Loven kunde muligvis bibringe Værgeraadene den fejlagtige Mening, at Værgeraadet, naar der af andre Myndigheder (Tiltalemyndigheden, Domstolene, Benaadningsmyndigheden) er fastsat bestemte Vilkaar for Undladelse af at rejse Tiltale eller af at fuldbyrde Straf, ved sin Beslutning kan ændre disse Vilkaar i Stedet for ved Henvendelse til vedkommende Myndighed at søge Vilkaarene ændrede.

ad § 19.

Efter Henstilling fra Indenrigsministeriet har man i Paragraffens næstsidsste Linie ændret „inden en Maaned“ til: „snarest muligt“.

ad § 25.

Ministeriet maa formene, at Henvisningen til at overdrage Forældremagten til en af Barnets Forældre bør udgaa. Værgeraadet vil desuagtet ikke være udelukket fra saadan Overdragelse, jfr. Ordene »til en enkelt Person«, naar der undtagelsesvis maatte være Anledning dertil; men da en saadan Ordning i Praksis som oftest har vist sig at medføre uheldige Følger, finder man ingen Grund til særlig at fremhæve Muligheden af denne Ordning.

ad § 28.

I 2det Stk. har man efter Henstilling fra Undervisningsministeriet indføjet en Bestemmelse, der paalægger Værgeraadet at sørge for de fornødne Skoleattester, naar et Barn paa Grund af Værgeraadets Indgriben maa skifte Skole.

ad § 39.

Ministeriet anser det ikke for paa-kravet at indføre en Bestemmelse om, at Anerkendelse af de for Børneforsorgen virkende Foreninger skal fornyes hvert 10de Aar, men anser Reglen om, at Anerkendelsen til enhver Tid kan tages tilbage, for tilstrækkelig betryggende. Man kan i denne Forbindelse henvise til, at der heller ikke kræves Fornyelse af Anerkendelse for Foreninger, der i Henhold til Lov Nr. 63 af 1. April 1914 medvirker ved Anbringelse af Børn.

ad § 41.

Udkastets 3die Stk. er efter Henstilling fra Undervisningsministeriet henflyttet til § 57, 3die Stk.

ad § 45.

Bestemmelsen i 2det Stk. er efter et af Undervisningsministeriet derom udtalt Ønske ændret saaledes, at Stadfæstelse af Valg af Forstandere for private Skolehjem og Ungdomshjem ikke skal gives af Kongen, men af Undervisningsministeren.

ad § 57.

Reglen i 3die Stk. er efter Henstilling fra Undervisningsministeriet noget omredigeret, jfr. endvidere Bemærkningerne ad § 41.

ad § 69.

Reglen i 2det Stk. er indføjet paa Foranledning af Sundhedsstyrelsen, der ønsker tilvejebragt Lovhjemmel til at kunne foreskrive forskellige reglementariske Bestemmelser til Forebyggelse af Sygdomme i